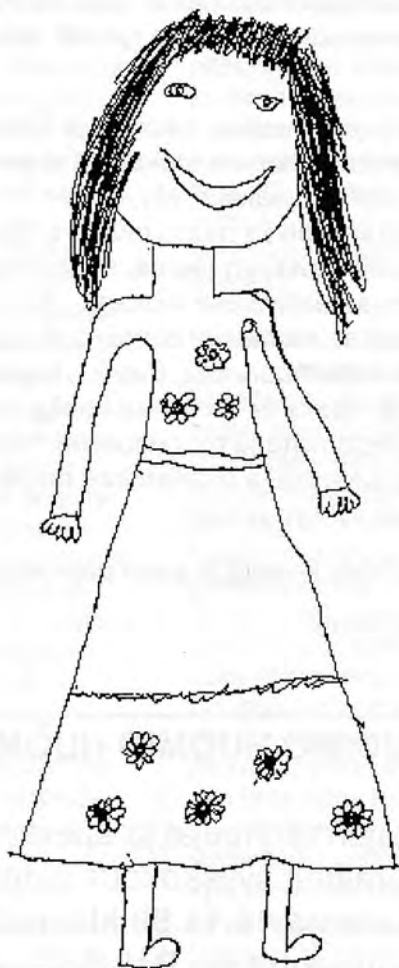

SPELARIT 3/1999

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

Lotta

Sisäsivuilla lisää terveisiä
Mansen Masurkasta!

Taas mennään. Eteenpäin yritetään.

Kuuma kesä takana. Syksyn harjoitukset monissa eri tiloissa alkaneet. Ohjaajia yritetään saada yhtäkaa tanssijoiden kanssa samaan paikkaan. Pientä haparointia on ollut havaittavissa aikuisten ryhmissä. Lapsia ja nuoria on taas tullut ilahduttavan paljon mukaan, joten ryhmiä jaetaan ja ohjaajat jakaantuvat. Jokaiselle kansantanssista kiinnostuneelle tulisi seurassamme tarjota taitoja ja harrastuneisuutta vastaava ryhmä. Siinä lähiviikkojen taivoite.

Kesällä tanssittiin ja harjoiteltiin, hikoiltiin ja esiinnyttiin. Puhtaasti meni! (sanoisi Veikko). Olimme mukana Tampereella, viinijuhlilla, Seurasaarella, Jokifestivaaleilla, Myyrmäen 30-vuotisjuhlassa, Ranskassa, talkootansseissa muun muassa. Osallistuminen oli kiitettävää ja sekoilu häviävän pientä. Pelimannit ovat olleet tanssiporukan kanssa aktiivisesti mukana; se jos mikä tuntuu mahdottoman hyvältä. Jussia on lämpimästi kiittäminen. Erityis-maininnan saavat Jussi nuorempi, Patrik, Tapani ja Jari, jonka pelimannitaitoja ja opetusta on voinut kuulla ympäri Suomea. Toivon ohjaajille jaksamista ja harrastusiloa. Käykää kaikki tanssijat joukolla harjoituksissa ja osallistukaa myös toimintamme kehittämiseen. Hyvää syksyn jatkoa!

Sellaista se on; Valssi kesällä ja pusu pakkasella, sanoi Jussi.

Siinäpä se, sanoo Riitta

HUOMIO HUOMIO HUOMIO

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry:n sääntö-
määräinen syyskokous pidetään

tiistaina 16.11.99 klo 18.30

kotiseututalo Päkaksessa

Os. Vanha Kuninkaalantie 2, Tikkurila

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa!

VANTAAN KANSANMUSIIKKIVIIKKO 13.-21.11.1999

Vantaan kansanmusiikkiviikko käynnistyy perinteisellä kansanmusiikkikurssilla, joka pidetään Viertolan koululla 13.-14.11.1999. Yhdistyksestämme kurssille on yleensä osallistunut muutama Spelari sekä kirjoittaja. Opettajina kansanmusiikkikurssilla on huipuluokan pelimanneja. Kursseilla pelimanneilla on mahdollisuus tavata toisiaan. Sieltä on löytynyt uusia soittokavereita ja esimerkiksi vuoden 1998 kurssilla kolme aikuisena viulun soittamisen aloittanutta "tyttöä" perusti Vantaalle uuden kansanmusiikkiyhtyeen, Kampiakseli nimeltään. Kirjoittajan aviosiippa värvättiin siihen tammääjäksi. Kansanmusiikkiviikolla on soittotapahtumia eri puolilla Vantaata, liikekeskuksissa, vanhusten taloissa ja niin edelleen. Spelari-yhtye on aina osallistunut näihin tapahtumiin. Kansanmusiikkiviikon järjestäjänä toimii Vantaan kaupungin kulttuuripalvelut, Vantaan Kansanpelimannit, Kansanmusiikkiseura, Kansanmusiikkiliitto ry. ja Spelarit.

SEURAAVASSA ON MUISTIIN- PANOJANI VUODEN TAKAIS- ESTA KANSANMUSIIKKIVIIKON PÄÄTÖSJUHLASTA:

Vuoden 1998 kansanmusiikkiviikon päätösjuhla, Vantaan Sottiisi, oli Tikkurilassa, Jokisalissa ja siellä esiintyivät sekä tanhuajat että Spelarit. Tällä kertaa reporterin huomio kiinnittyi erityisesti Behmiläis-ryhmän uuteen tanhusikermään, joka sai Vantaan

Sottiisissa kantaesityksensä. Esitys sujui virheettömästi ja vauhdikkaasti. Näki, että sen onnistumiseksi oli tehty työtä. Ohjaaja oli suunnitellut erittäin hauskan ja värikkään ketjun ja tanssijat olivat harjoitelleet sen sujuvaan ja varmaan kuntoon. Muita päätösjuhlan esiintyjiä olivat Tikkurilan Soittokunta, Tikkurilan Karjalaisten lapsiryhmät, Vantaan musiikkiopiston lasten kanteleryhmä, Tiksiyviulistit, Irtolaiset ja Junnut. Juhla aloitettiin ja lopetettiin kaikkien pelimannien yhteissoitolla.

Kesällä 1998 kuolleen vantaalaisen pelimannin, Eino Ketolan nimelle on perustettu stipendihasto. Vantaan sottiisissa muistettiin stipendillä vantaalaislasten viuluopettajaa Rauno Lehtovaa-
raa, joka 15 vuoden aikana on kasvattanut Vantaalla lukuisan joukon soittajia. Muusikko Lauri Ojala sai 80-vuotisonniteluna kukkakimpun kiitospuheineen. Jokisali osoittautui juhlapaikkana onnistuneemmaksi kuin Martinusali, jossa kansanmusiikkiviikon päätöstapahtumat on aikaisemmin järjestetty. Esiintyjät olivat yleisön lähellä ja musiikki kuului hyvin ilman vahvistimia. Sydän sykkäryllä reporteri osallistui kansanmusiikkiviikon tapahtumiin. Varmaankin tämän vuoden kansanmusiikkiviikolla on taas hyvää ohjelmaa tarjolla, joten osallistukaamme!

Eeva-Liisa Honkanen

MIETTEITÄ MANSEN MASURKASTA

Helsingin
Ditäjää
Tanssijat
ja Seuran

Tampereen
Matka.

Matka oli mukava ja meni hyvin koko viikonloppu. Oi kuin olisi useimmin näitä matkoja. Ruoka oli tosi hyvää. Särkänniemessä oli kivaa, mutta ois voinut olla vähän enemmän rahaa. Luokassa oli hyvä henki. Jotkut tytöt ennusti meille että olin mennyt Matin kanssa naimisiin.

P.S. OLI TOSI KIVAA

T. Roosa

Mansen Masurkka

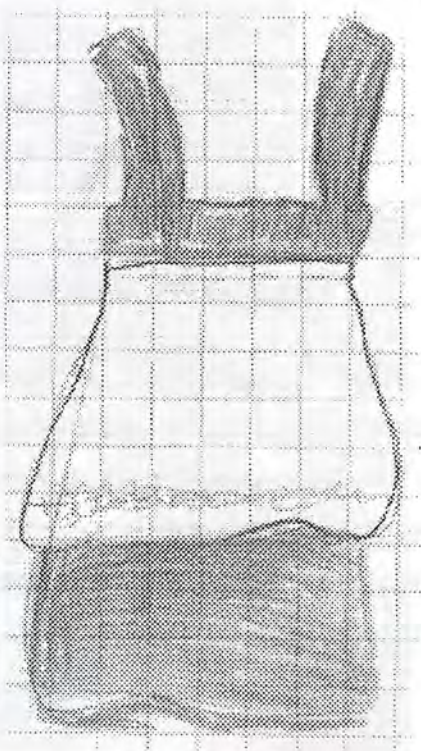
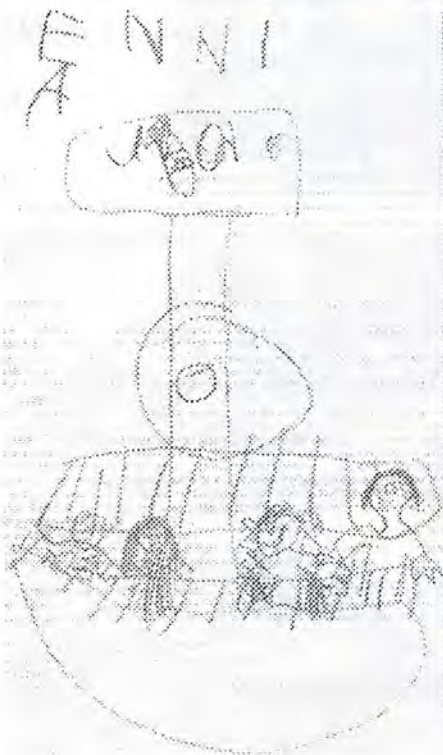
Täällä Tampereella on tosi hauskaa. Eikä pelkää Särkänniemi vaan koko juttu. Ruokakin on ollut ihanaa, mutta valitettavasti en oppinut syömään mustaa makkaraa. En osaa selittää miten hauskaa täällä on. En osaa sanoa muuta kuin, että: milloin tämä on uudestaan?

Annika M.

Moi lukijat!

Olin leirillä jo kolmatta kertaa, koska leireillä on mukavaa. Leireillä me käymme aamuharjoituksissa. Iltaisin käymme lasten ja nuorten illanvietoissa. Siellä on yleensä viihdettä meille tanssijoille, discoja yms. Tällä kertaa olimme Särkänniemessä. Minua harmittaa kun en mennyt vuoristorataan. Mutta tukkijoki oli kiva.
P.S. Leireillä on kivaa!!

Julia

LASTENSIIVU

N

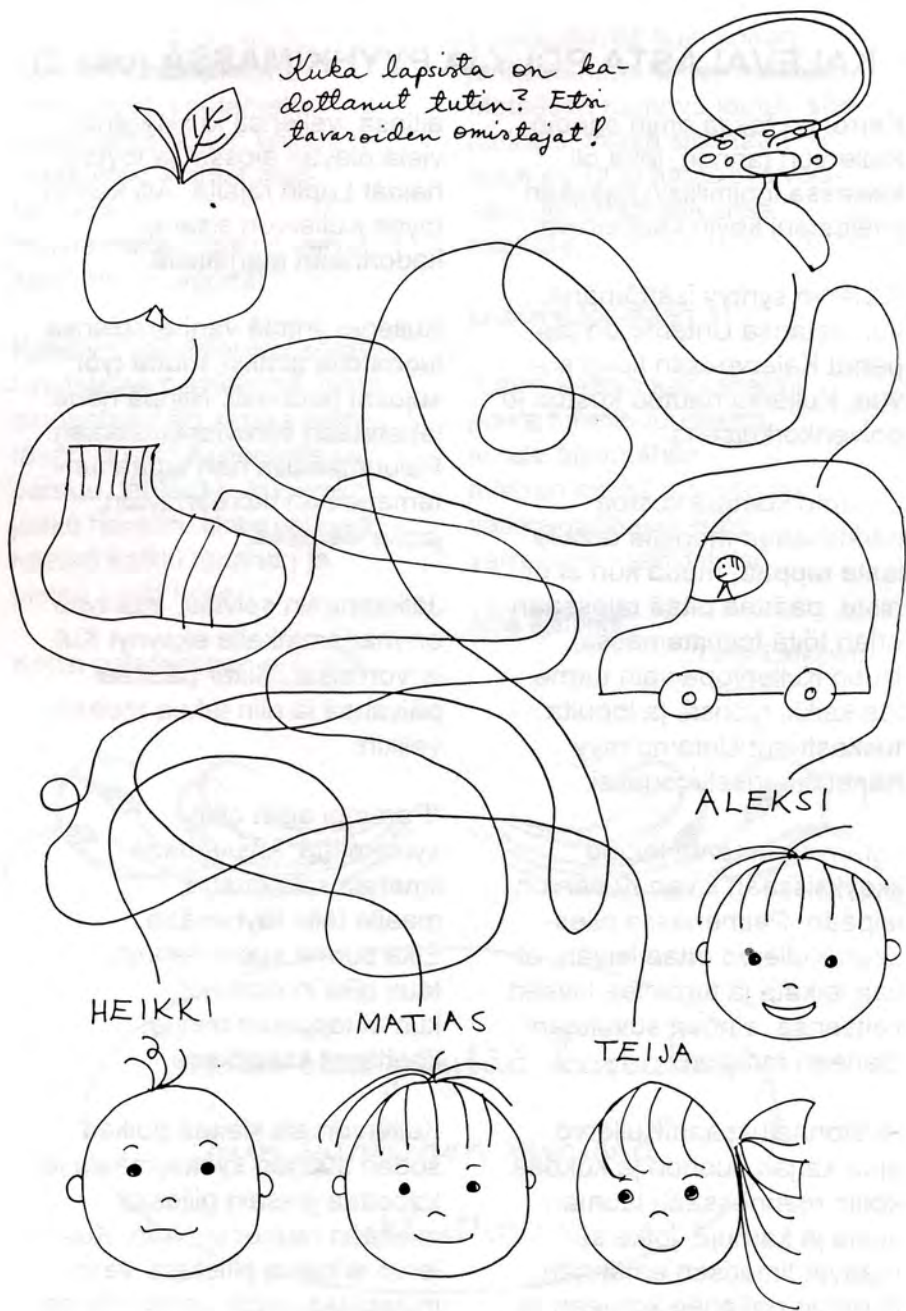

PÄIVÄ ON VANHA SADONKORJUUN
PÄÄTTYMISEN JUHLA
JA SITÄ SEURASI

← KAUNIIN VASTAKOHTA
← HILDINGIN ROUVA
← NALLE PUHIN PIKKUYSTÄVÄ
← VUODENAIKA JOKA TULEE
SYKSYN JÄLKEEN
← VANHAN VASTAKOHTA

-VIIKKO ELI VAPAAVIIKKO
JOLLOIN KYLÄILTIIN JA TANSSITTIIN.

Kuka lapsista on kadottanut lutin? Etni tavaroiden omistajat!

KALEVALASTA PÖLYJÄ PYYHKIMÄSSÄ (osa 2)

Kerronpa tässä omin sanoin Kullervon tarinan, joka oli kaikessa inhimillisyydessään mielestäni kovin koskettava.

Kullervo syntyy isättömänä, kun setänsä Untamo on tapanut Kalervo-isän koko suvun. Kullervo hautoo kosta jo polvenkorkuisena.

Untamo koettaa kosta pelätessään monella tavalla lasta tappaa, mutta kun ei onnistu, päättää pitää talossaan orjan töitä toimittamassa. Nuori Kullervopa vain turmelee kaikki työnsä, ja lopulta tuskastunut Untamo myy hänet Ilmariselle orjaksi.

Ilmarisen emäntä leipoo ilkeyksissään kiven Kullervon leipään. Paimenessa ollessaan Kullervo ottaa leivän, alkaa leikata ja turmelee kiveen veitsensä, ainoan suvultaan jääneen muiston.

Kostonhalussaan Kullervo ajaa karjan suohon ja kokoaa kotiin mennessään lauman susia ja karhuja, jotka surmaavat Ilmarisen emännän. Kullervo pakenee korpeen ja kuulee viidan eukolta isänsä,

äitinsä, veljensä ja sisarensa vielä olevan elossa ja löytää heidät Lapin rajalta. Äiti kertoo myös Kullervon sisaren kadonneen marjatiellä.

Kullervo yrittää vanhempiansa luona olla avuksi, mutta työt sujuvat huonosti. Niinpä hänet lähetetään verovientimatkaan. Paluumatkalla hän tapaa tuntemattoman korean tytön, jonka viettelee.

Jälkeenpäin selviää, että tyttö on marjamatkalla eksynyt Kullervon sisar. Sisar päättää päivänsä ja niin tekee melkein velikin:

“Parempi oisin ollut syntymättä, kasvamatta, ilmahan sikeämättä, maalle tälle täytymättä. Eikä surma suorin tehnyt, tauti oike’in osannut, kun ei tappanut minua, kaottanut kaksioisnä.”

Kullervon äiti kieltää poikaa suden suuhun syöksymästä ja kehottaa jossain piilossa mieltään rauhoittamaan. Kullervo ei halua piileksiä, vaan muistaakin, että Untamolle on kostamatta:

“Viel’ on Unto oikeana,
mies katala kaatamatta,
kostamatta taaton kolhut,
maammon mahlat mak-
samatta,
muistamatta muutkin vaivat,
itseni hyvin-piännät.”

Kullervo valmistautuu sotaan,
hyvästelee perheensä, josta
ainoastaan äiti sanoo välit-
tävänsä mitä Kullervolle ta-
pahtuu, lähteekö, kuoleeko,
jääkö henkiin. Untamolassa
kaataa kaikki maahan ja
pistää tuvat tuleen.

Kotiin palatessaan ei löydä

muuta elävää kuin koiran,
jonka kanssa lähtee metsälle.
Metsässä Kullervo joutuu sille
paikalle, missä sisartaan oli
houkutellut ja tunnonvaivois-
saan lopettaa päivänsä
miekalla.

Lopuksi todetaan.

“Lapsi kaltoin kasvattama
poika tuhmin tuuttama
ei tule älymähän
miehen mieltä ottamahan
vaikka vanhaksi eläisi
varreltansa vahvistuisi”

Aika ajatonta.

Tarja Lahtinen

*Jos en saa pöytää koreaksi,
niin vanhenen viinissä!*

Riitta

Matit ja Maijat ja muut– kansantanssi nousee!

Iloista, ilmeikästä ja vauhdikasta, taidokasta, täsmällistä ja kevyttä. Matit ja Maijat, hollolalaisten nuorten kansantanssiryhmä, hurmasi yleisönsä Kiikoisten purpurijuhlilla 10. - 11.7. Meikäläisen jaloilla ei ole juuri kansantanssia viime aikoina harrastettu, joten kyllä tällainen esitys huumasi pään ja melkein irrotti jalatkin maasta.

Lauantai-iltana esitti taitojaan ryhmän polkkamestaripari. Polkkaakin voi tanssia ällistyttävän monenlaisilla askelilla ja otteilla. Ja se keveys! Äkkinäinen katsoja olisi voinut kuvitella, että polkan tanssiminen on mukavan kepoisaa puuhaa - tyttökin hyppeli vaivattomasti kuin höyhen ja kurkisteli vain veitikkamaisesti poikaa menon lomassa.

Ryhmä esitti myös Kosinta-nimisen koreografian. Siinä oli kolme osaa: balladi, sottiisi ja polkka. Koreografia ei ollut mitenkään konstaileva, kaikki oli ainakin minun maallikon silmiini hyvin kansantanssin-omaista, vauhtia vain niissä vauhdikkaissa kohdissa oli melkoisesti. Rauhalliset kohdat olivat melkein hartaita. Koreografia onkin voittanut pääpalkinnon Pispalan Sottiisissa pari vuotta sitten.

Tässä irlantilaisen kansantanssin maailmanmenestystä seurattessa olen monesti ajatellut, että kyllä meillä suomalaisillakin olisi vaikka mitä tarjota tällä rintamalla. Kaikki

se tosi monipuolinen tanssi- ja soitto-erä, joka meillä on, kaikki ne perinteen taitajat ja kaikki uudenkin tekijät. Tämä tuli taas lauantai-iltana mieleen tätä ryhmää katsoessa. Seuraavan päivän Satakunnan Kansa oli haastatellut ryhmän koreografia ja taiteellista johtajaa Milla Korjaa, ja mitä hän lehden mukaan sanookaan:

"Kymmenen vuoden kuluttua suomalaista kansantanssia esitetään Riverdancen tapaan jäähallikierueena. Suomi-dance -kierue tarvitsee vain rahoittajia ja suomalaisille lisää kansallista itsetuntoa.

Moni mieltää kansantanssin vielä Väyrysen kansallispuvussa esittämäksi ripaskaksi tai lasten mummon kansallispuvuissa esittämiksi tanhuiksi.

Kansanmusiikkimme taso kohosi kymmenen viime vuoden aikana. Kansantanssimme tulee perässä, koska tanssijoiden koulutus on hyvässä vauhdissa. Meidän pitää olla ylpeitä musiikistamme ja tanssistamme ja uskoa niihin. Suomi-buumi on vielä tosiasia."

Niin ja amen! Profiiliin nostoon on varaa, mutta on kyllä kanttiakin. Kun on tällaisia nuoria, koulutettuja ja innokkaita kansantanssin osaajia, niin tulevaisuus vaikuttaa varsin lupaavalta. Syöksytään vain buumiin mukaan.

Tarja Lahtinen

MITÄ, MISSÄ, MILLOIN

eli mitä olet aina halunnut tietää tanhuharrastuksesta

MITÄ ?

Tanhua, soittoa, yhdessäoloa, esiintymisiä, matkoja.

MISSÄ ?

Myyrmäessä, Hakunilassa, Havukoskella.

MILLOIN ?

Illalla kerran viikossa, toisinaan viikonloppuna ja joskus kesäläkin.

KUKA ?

Jokainen elävästä kansanperinteestä kiinnostunut, toistaiseksi noin 70 lasta ja 70 aikuista.

MIKSI ?

Kunnon kohennukseksi, hauskuudeksi, ajan tappamiseksi, perinteiden vaalimiseksi, ystävien saamiseksi, kivaksi harrastukseksi - siis mitä erilaisimmista syistä.

MILLÄ TAVOIN ?

Kukin tyylillään: lapset leikkien, seniorit kahvia hörppien, jotkut kai tosisiaankin - joka tapauksessa kaikki hikoillen.

MISSÄ ASUSSA ?

T-paidassa ja verkkareissa tai hameessa. Esityksissä kansallispuvussa ja saunaillassa nakupellenä.

KUINKA KAUAN ?

Jo vuodesta 1982.

MISTÄ OIKEIN ON KYSYMYS ?

Tietenkin Helsingin pitäjän tanhuujista ja spelareista.

Tanssi- ja laulupidot 2000

Helsinki Tallinna

Viron laulujuhlien järjestäjät lähettivät vuonna 1996 kirjeen suomalaisille järjestöille yhteisen juhlan järjestämiseksi vuonna 2000. Nyt tämä ajatus on lukuisten palaverien jälkeen edennyt toteutuksen asteelle. Juhlalle on annettu nimi Tanssi- ja laulupidot 2000 Helsinki Tallinna. Tapahtuma koostuu kahdesta osasta, laulupidoista Tallinnassa 17.6. ja TanSSIPidoista Helsingissä 18.6. Suomalaiset ja virolaiset kuorot kokoontuvat laulumaan Tallinnan laululavalle lauantaina ja molempien maiden tanssiryhmät tanssimaan Helsingin olympiastadionille sunnuntaina.

Juhlakokonaisuus alkaa tiistaina 13.6. Pispalan Sottiisin tapahtumilla. Sottiisi on kansainvälinen festivaali, joka myös on haluttu tuoda Tampereelta Helsinkiin TanSSIPitojen yhteyteen osittain käytännön järjestelyjenkin takia. Torstaina kokoontuvat varsinaiset TanSSIPitojen osallistujat Helsinkiin, harjoittelemaan sunnuntaina järjestettävään pääjuhlaan. Tanssi- ja laulupitojen suojelijoina toimivat molempien maiden presidentit.

Itse tanssiohjelma on tarkoitettu 8-vuotiaista ylöspäin. Tanssiohjelma on sama myös Nordlekiin sekä KTNL:n kesäjuhlaan Turussa osallistuville. Osallistumismaksu on 570 mk aikuisilta ja 520 mk alle 16-vuotiailta sisältäen koulumajoituksen ja ruokailut. Pääkaupunkiseutulaisille on tarjolla osallistumispaketti hintaan 290 mk, joka ei sisällä majoitusta, ruokailua eikä kuljetuksia.

Tanssiohjelmat on tehty lasten/nuorten ryhmille, nais/tyttöryhmille, sekapareille, senioreille, sekä aikuisille marssipoloneesi ja kaikille yhteinen finaali.

TanSSIPitojen järjestelyihin tarvitaan myös valtava määrä talkootyötä, lähinnä Uudenmaan kansantanssin ja -musiikin harrastajista sukulaisiin ja tuttavineen. Talkoolaiset, väh. 6 tuntia työskentelevät saavat ruokailun talkoopäivänä sekä 2 lippua pääjuhlaan. Yli 12 tuntia kahtena päivänä työskentelevät saavat staff-passin, jolla saa osallistujapaketin edut.

Mietipä siis, tuletko tanssijana vai talkoolaisena!

Lisätietoja saat ohjaajilta ja Matti Lankiselta (yhteystiedot takakannessa) tai internetistä osoitteesta www.tanssipidot.net.

TanSSIPidot, vuoden kansantanssitapahtuma.

Tapahtumakalenteri:

- 16.11. Helsingin pitäjän tanhuujien ja spelareiden syyskokous,
Påkaksessa klo 18.30
13.-21.11. Vantaan kansanmusiikkiviikko
7.-8.1.2000 Folklandia-risteily, Silja Europe
-

MYYDÄÄN

Myydään kahdet mustat tanhukengät kokoa 33 ja kokoa 34. Hinta 80 mk.
Sini-vaalea Feresi-puku (hame, pusero, essu).
Koko 130 cm, hinta 120 mk
Paula Neuvonen, puh. 876 8503

Helsingin pitäjän naisten puvun kankaat (hame, pusero, ja essu).
Jaana, puh. 530 2151

Mustat tanhukengät kokoa 36.
Feresi-puku kokoa 120-130 cm (hame, pusero, essu).
Mea Vainikainen, puh. 876 1128

Mustat miesten vakiotanssikengät nro 7½
säämiskäpohja, lähes uudet,
Tied. Kati puh. (040) 554 6172

OSTETAAN

Vaaleat tanhukengät kokoa 36.
Maarit, puh. 876 9863 tai (0400) 400 779

Mustat tanhukengät kokoa 37.
Anni Korjo, puh. 536 989

Seuraava lehti ilmestyy joulukuun alussa. Kirjoitukset ja piirustukset ym.
materiaali Sannalle, Tarjalle tai Matille marraskuun loppuun mennessä.

Sanna Laakso, puh. (040) 591 4897,
email: sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,

Tarja Lahtinen, puh. 878 6105, email: tarja.lahtinen@pp.inet.fi,

Matti Lankinen, puh. (0400) 422 417,
email: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi.

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja
puh. 854 7563, (050) 358 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tarja Lahtinen, sihteeri
puh. 878 6105, (040) 742 3181, tarja.lahtinen@pp.inet.fi
- * Simo Gröhn, puh. 851 3097
- * Juha Karila, puh. 859 2970
- * Arja Salonen, puh. 294 2282
- * Veikko Turunen, puh. 871 1937
- * Saija Tynkkynen, puh. 876 4136

AIKUISRYHMÄT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Paula Kaivosoja, puh. 385 9661, paula.kaivosoja@mll.fi
- * Ulla ja Hilding Haaparinne, puh. 893 050
- * Sirpa Laakso, puh. 852 1693

LAPSIRYHMÄT:

- * Kati Taivainen, puh. 040-554 6172, kati.taivainen@leoburnett.fi
- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Siru Luomanpää, puh. 863 8546
- * Matti Lankinen, puh. 852 1693, (0400) 422 417,
matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 853 1864

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit

Kansikuva: Lotta Korhonen 8 v.

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta